



**Wydział Sportu
Urzędu Miejskiego w Cieszynie**

PRZEKAZANIE UZASADNIENIA WYROKU i PROŚBA O STANOWISKO

Dotyczy: sprawy ze skargi Gminy Cieszyn na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Śląskiego z dnia 28 maja 2021 r. w przedmiocie przyjęcia Programu Wspierania Rozwoju Sportu i Rekreacji Miasta Cieszyna na lata 2021 – 2025, sygn. akt III SA/GI 972/21

W załączeniu przedkładam doręczony w dniu 08-11-2021. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego z dnia 22-09-2021 r. w sprawie o sygn. akt III SA/GI 972/21 wraz z uzasadnieniem.

Informuję, że zgodnie z art. 173, art. 177 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi: od wydanego przez wojewódzki sąd administracyjny wyroku przysługuje skarga kasacyjna do Naczelnego Sądu Administracyjnego. Skargę kasacyjną wnosi się w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia stronie odpisu orzeczenia z uzasadnieniem.

Zwracam uwagę, że zgodnie z art. 174 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi

„Skargę kasacyjną można oprzeć na następujących podstawach:

- 1) naruszeniu prawa materialnego przez błędną jego wykładnię lub niewłaściwe zastosowanie;*
- 2) naruszeniu przepisów postępowania, jeżeli uchybienie to mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy.”*

Z uwagi na powyższe – **proszę o zapoznanie się z treścią uzasadnienia wyroku i wyrażenia stanowiska pisemnego w przedmiocie czy Gmina jest zainteresowana złożeniem skargi kasacyjnej od wydanego wyroku w terminie do 19-11-2021r. piątek (do godz. 12:00). Swoje stanowisko w sprawie, w szczególności w przypadku wyrażenia woli wnoszenia skargi kasacyjnej proszę uzasadnić i proszę przesłać na maila: i.gorny@traktat.pl oraz dodatkowo dostarczyć do biura prawnego UM Cieszyn.**

Podpis jest prawidłowy

Dokument podpisany przez Radcę Prawny;
Izabela Górny
Data: 2021.11.08 13:32:36 CET

Załącznik:

-odpis wyroku z dnia 22-09-2021 r. w sprawie o sygn. akt III SA/GI 972/21 wraz z uzasadnieniem.

Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Gliwicach
44-100 Gliwice, ul. Wyszyńskiego 2
WYDZIAŁ III
tel. (32) 238-98-30

Dnia 2 listopada 2021 r.
Sygn. akt III SA/GI 972/21

W odpowiedzi należy podać
sygnaturę akt Sądu

Radca prawny Tomasz Szkaradnik
Kancelaria Radcy Prawnego
TRAKTAT
ul. Rynek 6
43-400 Cieszyn

DO RĘCZENIE ODPISU WYROKU

W wykonaniu zarządzenia Sędziego z dnia 6 października 2021r. sekretariat Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach doręcza Panu – jako pełnomocnikowi strony skarżącej – odpis wyroku z dnia 22 września 2021r. wraz z uzasadnieniem.

Wojewódzki Sąd Administracyjny

Sędzia
Wojewódzki Sąd Administracyjny

ODPIS



WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 września 2021 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach
w składzie następującym:

Przewodniczący	Sędzia NSA Anna Apollo (spr.)
Sędziowie	Sędzia WSA Magdalena Jankiewicz Asesor WSA Piotr Pyszny
Protokolant	Katarzyna Czabaj

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22 września 2021 r.
sprawy ze skargi Gminy Cieszyn
na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Śląskiego
z dnia 28 maja 2021 r. nr NPII.4131.1.583.2021
w przedmiocie Przyjęcia Programu Wspierania Rozwoju Sportu i Rekreacji Miasta
Cieszyn na lata 2021-2025

oddala skargę.



za oryginalne właściwe podpisy
Za zgodność z oryginałem
ST. SEKRETARZ SĄDOWY

Uzasadnienie

Rozstrzygnięciem nadzorczym z 28 maja 2021 r. nr NPII.4131.1.583.2021 Wojewoda Śląski stwierdził nieważność uchwały nr XXVII/312/21 Rady Miejskiej Cieszyna z 25 marca 2021r. w sprawie przyjęcia Programu Wspierania Rozwoju Sportu i Rekreacji Miasta Cieszyna na lata 2021 - 2025.

W ocenie organu nadzoru powołana w uchwale podstawa prawna tj. art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r. poz. 713 z późn. zm., dalej określanej skrótem u.s.g.) oraz art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r, o sporcie (tekst jednolity Dz. U. z 2020 r., poz. 1133) nie zawierała umocowania dla Rady Gminy do stanowienia takiego programu.

Podkreślił, że organom gminy wolno tylko to, na co zezwala przepis prawa. Z art. 7 Konstytucji RP wynika bowiem, że organy władzy publicznej mogą działać jedynie na podstawie prawa i w granicach przyznanych im uprawnień. Kompetencji organu nie można zatem domniemywać.

Z przepisu art. 18 ust. 2 pkt 2 u.s.g., zgodnie z którym do wyłącznej właściwości rady gminy należy stanowienie w innych sprawach zastrzeżonych ustawami do kompetencji rady gminy. Dopełnieniem tej normy musi być inna norma prawa materialnego przyznająca radzie gminy stosowną kompetencje. W ocenie organu nadzoru art. 27 ust. 1 ustawy o sporcie, z którego wynika, że tworzenie warunków , w tym organizacyjnych, sprzyjających rozwojowi sportu stanowi zadanie własne jednostki samorządu terytorialnego nie stanowi takiej normy dopełniającej.

Z kolei zgodnie z art. 27 ust. 2 ustawy o sporcie organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego może określić, w drodze uchwały, warunki i tryb finansowania zadanie własnego, wskazując w uchwale cel publiczny, który zamierza osiągnąć. Jednak zakwestionowana uchwała nie dotyczy tej materii.

W skardze skierowanej do sądu administracyjnego Gmina Cieszyn powyższemu rozstrzygnięciu nadzorczemu zarzuciła rażące naruszenie przepisów prawa materialnego, tj.:

1) art, 18 ust. 2 pkt 15 u.s.g. w związku z art. 27 ust. 1 ustawy o sporcie polegające na błędnej wykładni przepisów i przyćięciu, że wymienione przepisy nie stanowią wystarczającej podstawy prawnej do podjęcie uchwały Nr

XXVII/312/21 Rady Miejskiej Cieszyna z 25 marca 2021 r. w sprawie programu Wspierania Rozwoju Sportu i Rekreacji Miasta Cieszyna na lata 2021-2025;

2) art. 27 ust.1 ustawy o sporcie polegające na błędnym przyjęciu, że ten artykuł nie może stanowić podstawy do podjęcia uchwały Nr' XXVII/312/21 z 25 marca 2021 r..

3) przepisów art, 10 § 1 K.p.a wskutek pozbawienia skarżącej możliwości złożenia wyjaśnień przed wydaniem rozstrzygnięcia.

W oparciu o powyższe zarzuty wniosła o uchylenie w całości zaskarżonego aktu nadzoru oraz obciążenie Wojewodę Śląskiego w Katowicach kosztami postępowania w sprawie.

Uzasadniając skargę Gmina wskazała, że w jej ocenie działając w oparciu o art. 18 ust.2 pkt 15 u.s.g. oraz art. 27 ust. 1 U.O.S. miała wystarczającą podstawę prawną ku temu, aby przyjąć Program wspierania Rozwoju Sportu i Rekreacji Miasta Cieszyna na lata 2021-2025. Zwracam uwagę, że podobne programy zostały wprowadzone uchwałami rad gmin w innych samorządach terytorialnych, zarówno gminnych jak i powiatowych. A zatem stwierdzenie organu nadzoru, że obowiązujące przepisy prawa nie dają podstawy do podjęcia takiej uchwały, jaką podjęła Rada Miejska Cieszyna jest co najmniej wątpliwe, Zgodnie z art. 18 ust. 2 pkt 15 u.s.g. do wyłącznej właściwości rady gminy należy stanowienie w innych sprawach zastrzeżonych ustawami do kompetencji rady gminy. Z kolei zgodnie z art. 27 ust. 1 ustawy o sporcie tworzenie warunków, w tym organizacyjnych, sprzyjających rozwojowi sportu stanowi zadanie własne jednostek samorządu terytorialnego. Przyjęty przez Radę Miejską Program wspierania Rozwoju Sportu i Rekreacji Miasta Cieszyna na lata 2021 — 2025 został stworzony w oparciu o realizację zadań własnych gminy wymienionych w u.s.g. oraz w ustawie o sporcie, w tym w szczególności w celu tworzenia warunków, w tym organizacyjnych) sprzyjających rozwojowi sportu, o których mowa w treści art. 27 ust. 1 ustawy o sporcie., a zatem w oparciu o obowiązujący przepis prawny.

Nadto, zgodnie z brzmieniem art. 91 ust. 1 zd. 1 u.s.g. jedyną przesłanką stwierdzenia nieważności uchwały lub zarządzenia organu gminy jest istotna sprzeczność uchwały lub zarządzenia z prawem. Orzeczenie o stwierdzeniu nieważności uchwały organu gminy przez wojewodę może więc być wydane tylko wtedy, gdy uchwała pozostaje w wyraźnej sprzeczności z określonym przepisem prawnym i gdy wynika to wprost z treści tego przepisu. W świetle art. 91 ust. 1

zd.i 1 u.s.g. w związku z us. 4, a contrario sankcja nieważności uchwały lub zarządzenia organu gminy została zastrzeżona wyłącznie dla istotnych naruszeń prawa.

Przedmiotowa uchwała wyznacza jedynie kierunki działań władz gminy nie rodząc żadnych konsekwencji czy skutków prawnych. Zatem, zdaniem skarżącej (wbrew twierdzeniom organu nadzoru) przedmiotowa uchwała nie narusza prawa.

W odpowiedzi na skargę organ nadzoru wniósł o jej oddalenie. Uzasadniając swoje stanowisko podtrzymał w całości argumentację przytoczoną w zaskarżonym rozstrzygnięciu nadzorczym.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach zważył, co następuje:

W myśl art. 1 § 1 i 2 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. Prawo o ustroju sądów administracyjnych (tj. Dz. U. z 2021 r. poz. 137) w zw. z art. 3 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r., poz. 2325; dalej: P.p.s.a.) sądy administracyjne sprawują wymiar sprawiedliwości poprzez kontrolę działalności administracji publicznej. Przedmiotowa kontrola sprawowana jest pod względem zgodności z prawem, jeżeli ustawy nie stanowią inaczej. Z kolei kognicja sądów administracyjnych w zakresie badania skarg na akt nadzoru nad działalnością organów samorządu terytorialnego wynika z art. 3 § 2 pkt 7 P.p.s.a. Natomiast zgodnie z art. 148 P.p.s.a. sąd uwzględniając skargę na akt nadzoru uchyla ten akt. W myśl art. 1 § 1 i § 2 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. – Prawo o ustroju sądów administracyjnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2021 r., poz. 137) sądy administracyjne sprawują wymiar sprawiedliwości przez kontrolę działalności administracji publicznej pod względem zgodności z prawem, jeżeli ustawy nie stanowią inaczej.

Przepis art. 148 P.p.s.a., jak również ustawy samorządowe, nie określają podstaw uchylenia przez sąd administracyjny zaskarżonego aktu nadzoru. W doktrynie przyjmuje się, że podstawą do uchylenia tego aktu powinno być każde naruszenie prawa, bez względu na jego materialnoprawny lub procesowy charakter (T. Woś, Komentarz do art. 148 w: Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Komentarz red. T. Woś, H. Knysiak-Molczyk, M. Romańska, SIP Lex 2016; B. Dolnicki, J.P. Tarno, Przestanki i forma orzeczeń w sprawach ze skargi na rozstrzygnięcie nadzorcze [w:] Samorząd terytorialny w Polsce a sądowa kontrola administracji, SIP Lex 2012; zob. również wyrok NSA z

17 października 2008 r., I OSK 483/08 oraz wyrok NSA z 25 listopada 2015 r., I OSK 1942/15, publ. <http://orzeczenia.nsa.gov.pl>).

W świetle postanowień art. 171 ust. 1 Konstytucji RP działalność samorządu terytorialnego podlega kontroli z punktu widzenia legalności, jednakowoż ustawy samorządowe precyzują treść tego kryterium wobec poszczególnych środków nadzoru. W przypadku rozstrzygnięcia nadzorczego stwierdzającego nieważność zarządzenia organu gminy, z którym mamy do czynienia w rozpatrywanej sprawie, kryterium zastosowania aktu nadzoru określone zostało w art. 91 ust. 1 u.s.g. Stosownie do tego przepisu nieważna jest uchwała lub zarządzenie organu gminy sprzeczne z prawem. Analiza postanowień art. 91 ust. 1 i 4 u.s.g. prowadzi do wniosku, iż sprzeczność uchwały (zarządzenia) z prawem zachodzi w sytuacji, kiedy takiemu aktowi można postawić zarzut "istotnego naruszenia prawa" (zgodnie z art. 91 ust. 4 u.s.g. w przypadku nieistotnego naruszenia prawa organ nadzoru nie stwierdza nieważności uchwały, ograniczając się do wskazania, że uchwałę wydano z naruszeniem prawa).

Termin "sprzeczność" jest pojęciem nieostrym. Przez sprzeczność należy rozumieć niezgodność z aktami prawa powszechnie obowiązującego, a więc Konstytucją, ustawami, aktami wykonawczymi oraz powszechnie obowiązującymi aktami prawa miejscowego (vide wyrok NSA z 29 listopada 2006 r., I OSK 1287/06, LEX nr 320891). Sprzeczność z prawem uchwały (zarządzenia) organu samorządu terytorialnego zachodzi w sytuacji, gdy doszło do wydania aktu z naruszeniem przepisów wyznaczających kompetencję do podejmowania uchwał (zarządzeń), podstawy prawnej podejmowania uchwał (zarządzeń), przepisów prawa ustrojowego, przepisów prawa materialnego - przez wadliwą ich wykładnię - oraz naruszenia przepisów regulujących procedurę podejmowania uchwał (zarządzeń) (por.m.in. wyrok NSA z 11 lutego 1998 r., II SA/Wr 1459/97, LEX nr 33805). Sprzeczność uchwały (zarządzenia) z prawem musi być oczywista i bezpośrednia (wyrok WSA w Warszawie z 21.03.2007, IV SA/Wa 2296/06, LEX nr 320813).

Zatem zaskarżonemu rozstrzygnięciu nadzorcemu Wojewody Śląskiego będzie można postawić zarzut niezgodności z prawem tylko wtedy, kiedy rozstrzygnięciem tym stwierdził nieważność uchwały Nr XXVII/312/21 Rady Miejskiej Cieszyna z 25 marca 2021 r. w sprawie przyjęcia Programu Wspierania

Rozwoju Sportu i Rekreacji Miasta Cieszyna na lata 2021 – 2025. w sytuacji, w której uchwała ta nie pozostawała w sprzeczności z prawem.

Zauważyć przy tym należy, że rozstrzygnięcie nadzorcze z art. 91 u.s.g. stanowi podstawowy środek nadzoru. Zaliczany jest do grupy środków merytorycznych typu weryfikacyjnego. Ma charakter aktu administracyjnego, jest bowiem władczym oświadczeniem woli organu administracji publicznej, opartym na przepisach prawa, skierowanym na wywołanie konkretnych skutków prawnych wobec konkretnego adresata. Akt ten podejmowany jest w sferze zewnętrznej: między organami nadzoru a gminą, nie ma zależności służbowej lub osobowej. Ma jednocześnie charakter deklaratoryjny (z pewnymi elementami konstytutywnymi) i działa *ex tunc* (wyrok NSA z 12.10.1990 r., SA/Lu 663/90, ONSA 1990/4, poz. 6). Stwierdzenie nieważności uchwały (zarządzenia) organu gminy oznacza, w istocie rzeczy, deklarację stanu prawnego (nieważności) ze względu na zaistnienie określonej przesłanki (sprzeczność aktu z prawem) przewidzianej przez ustawodawcę, z którą skutek taki prawo wiąże. (Bogdan Dolnicki (red.) ustawa o samorządzie gminnym, komentarz wydanie II, WKP 2018).

Przywołane powyżej przepisy P.p.s.a. korespondują z art. 91 ust. 1 zdanie pierwsze u.s.g., który przewiduje, że uchwała lub zarządzenie organu gminy sprzeczne z prawem są nieważne. Wymaga przy tym podkreślenia – co wynika także pośrednio z porównania treści art. 91 ust. 1 i 4 u.s.g. oraz znajduje potwierdzenie w poglądach doktryny – że orzeczenie o nieważności uchwały organu gminy zapada w razie ustalenia, iż jest ona dotknięta wadą kwalifikowaną, polegającą na tego rodzaju sprzeczności przedmiotowej uchwały z prawem, która jest "czymś więcej" niż tylko nieistotny naruszeniem prawa (zob. Z. Kmiecik, Ustawowe założenia systemu nadzoru nad działalnością komunalną, Samorząd Terytorialny 1994, nr 6, s. 17-18).

Wskazać także w tym miejscu należy, że zakwestionowaną przez Wojewodę Śląskiego uchwała mogła być przedmiotem jego nadzoru. Bowiem zgodnie z art. 85 u.s.g. nadzór taki sprawowany jest nad działalnością gminną, czyli również nad całością działalności uchwałodawczej, niezależnie od charakteru prawnego czy rodzaju podejmowanych uchwał, które, nie tworzą w rozpatrywanym aspekcie jednolitej grupy aktów.

W rozpatrywanej sprawie organ nadzoru uznał, że sporna uchwała została wydana bez podstawy prawnej. Natomiast skarżąca Gmina uważa, że dla ustanowienia ogólnego programu powołane w uchwale przepisy stanowiły wystarczającą podstawę prawną.

Rozstrzygając tak zarysowany spór należy na wstępie rozważyć zakres kompetencji organu jednostki samorządu terytorialnego wynikający z przepisów określających pozycję jednostek samorządu terytorialnego.

Najważniejszy z tych przepisów, art. 16 Konstytucji, należy do fundamentalnych zasad ustrojowych wymienionych w Rozdziale I Konstytucji, zatytułowanym Rzeczpospolita. Zgodnie z tym przepisem ogół mieszkańców jednostek zasadniczego podziału terytorialnego stanowi z mocy prawa wspólnotę samorządową (ust. 1), a samorząd terytorialny uczestniczy w sprawowaniu władzy publicznej (ust. 2). Władza ta stosownie do art. 4 Konstytucji należy do Narodu (ust. 1), który sprawuje ją przez swoich przedstawicieli lub bezpośrednio (ust. 2). Wspomniany ogół mieszkańców jednostek tworzący wspólnotę samorządową, jako część Narodu, powinien być zatem w przestrzeni publicznej traktowany jako podmiot realizujący swoje suwerenne uprawnienia, z kolei organy jednostki samorządu terytorialnego, reprezentujące tę wspólnotę, jako równorzędny partner pozostałych organów władzy publicznej. Konsekwencją tego statusu ustrojowego musi być możliwość udziału w dyskursie publicznym z prawem prezentacji swojego stanowiska odnośnie do spraw publicznych.

Dalej zauważyć należy, że z orzecznictwa sądów administracyjnych utrwalonego wyrokami Naczelnego Sądu Administracyjnego odnoszącymi się do uchwał organów jednostek samorządu terytorialnego wynika, że jeżeli uchwała nie jest ani aktem prawa miejscowego, ani innym prawnym aktem indywidualnym, którym rada ingerowałaby w sferę praw bądź obowiązków czy to organów państwowych, czy organu wykonawczego gminy lub jakiegokolwiek instytucji mu podległej, czy osób fizycznych bądź prawnych, to nie musi być oparta na normie prawa materialnego (zob. wyroki z dnia 25 maja 2017 r., sygn. akt I OSK 297/17, LEX nr 2442347 i z dnia 27 września 2017 r., sygn. akt I OSK 1066/17, LEX nr 2371162).

Pierwszoplanowym (podstawowym) elementem porządku publicznego w państwie, a więc i w gminie jest praworządne działanie organów władzy publicznej, a dopiero kolejnym jest przestrzeganie prawa przez jednostki. Dlatego

też podejmowanie wszelkich działań o charakterze nie władczym mieści się w zakresie zadań organów jednostki samorządu terytorialnego. I o ile działania te nie wykraczają poza ramy działalności społeczno-organizatorskiej (nie mogą być egzekwowane z zastosowaniem przymusu państwowego), to nie jest wymagane, aby rada gminy miała wyraźne upoważnienie ustawowe do ich podjęcia. Wynika to z faktu, że adresat działań nie władczych, np. mających formę apelu, odezwy, zachowa się zgodnie ze skierowanym do niego wezwaniem. Wybór konkretnego zachowania się należy bowiem do niego.

Organem stanowiącym i kontrolnym jest rada gminy (art. 15 u.s.g.). Organ wykonawczy natomiast kieruje bieżącymi sprawami gminy oraz reprezentuje ją na zewnątrz, a także wykonuje określone prawem zadania gminy i uchwały rady, przy czym w przypadku tych ostatnich, to do niego należy określenie sposobu tego wykonywania (art. 31 i 30 ust. 1 i ust. 2 pkt 2 u.s.g.). Zatem zadaniem rady jest stanowienie prawa i kontrola, podczas gdy sfera zarządzania przynależy do kompetencji wójta (burmistrza, prezydenta miasta). Rada nie może zastępować organu wykonawczego, przejmować sprawy do własnego rozpoznania, czy podejmować innych działań ze sfery wykonawczej, gdyż prowadziłoby to do naruszenia konstytucyjnej zasady podziału organów samorządowych i nie przeciwstawia się temu wyrażone w art. 18 ust. 1 u.s.g. „domniemanie” właściwości rady we wszystkich sprawach w zakresie działania gminy.

Biorąc pod uwagę powyższe, po analizie zapisów zakwestionowanej uchwały sąd doszedł do przekonania, że w swojej treści zawiera ona zapisy ukierunkowane na konkretnego adresata, wskazujące na konieczność konkretnego zachowania.

Już w pkt 1 Programu zapisano, że koordynatorem wszystkich zadań zawartych w programie będzie Wydział Sportu Urzędu Miejskiego w Cieszynie, Wydział Sportu jest komórką organizacyjną Urzędu Miasta obsługującego Burmistrza Cieszyna. Nakładając na tą komórkę organizacyjną obowiązki koordynatora rada weszła w kompetencje Burmistrza, do którego uprawnień należy określenie sposobu organizacji urzędu miasta i wewnętrznego podziału zadań.

W § 2 Programu Realizacja zadań zapisano, że „Wszystkie kluby i ogólnych zasad i sposobu realizacji zadanierealizację zadań z zakresu kultury fizycznej i sportu w drodze otwartych konkursów ofert z różnych źródeł

finansowania oraz z tzw. „małych grantów”. Zadania te obejmują szkolenie w danej dyscyplinie sportu, a także organizację zajęć i imprez sportowych. Podczas oceny złożonych przez kluby i stowarzyszenia sportowe ofert do Burmistrza Miasta Cieszyna ocenia się:

- 1) możliwości realizacji danego zadania,
- 2) kalkulacje kosztów,
- 3) kwalifikacje osób realizujących zadanie,
- 4) udział środków własnych w realizacji zadania,
- 5) rzetelność i terminowość rozliczeń”.

Zgodnie z tym zapisem narzucono burmistrzowi kryteria ocen.

W pkt. § 2 Opis ogólnych zasad i sposobu realizacji zadania w pkt 2 ppkt 2 zapisano Zasady wsparcia finansowego z budżetu Miasta zgodnie z którymi:

Prowadzenie otwartych konkursów ofert w zakresie kultury fizycznej i sportu w obszarach:

- prowadzenie szkolenia sportowego,
- organizacja imprez i zajęć.

Z kolei w ppkt 6 zapisano, że „Środki przeznaczone na realizację programów szkolenia sportowego:

- a) powinny zostać przeznaczone przede wszystkim na szkolenie dzieci i młodzieży do 19 roku życia oraz w miarę możliwości dla kategorii seniorów,
- b) mogą otrzymać tylko kluby i stowarzyszenia sportowe posiadające licencje polskich związków sportowych lub odpowiedni dokument wydany przez inny podmiot organizujący i prowadzący współzawodnictwo w danej dyscyplinie sportowej o zasięgu co najmniej krajowym, które prowadzą szkolenie co najmniej od 3 lat i mogą ten fakt udokumentować.

Skoro wykonawcą uchwały jest Burmistrz Cieszyna., to taki zapis ukierunkowuje jego działania. Podobnie jak zapis § 3 „Monitorowanie poziomu realizacji zadań wynikających z programu realizowane będzie poprzez coroczne sprawozdanie przedkładane Radzie Miejskiej w ramach Raportu o stanie Gminy Cieszyn.” Zatem i w tym przypadku Burmistrz będzie musiał to uwzględnić i wyodrębnić w raporcie o stanie gminy.

Wskazać w tym miejscu należy, że na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 2 u.s.g. do wyłącznej właściwości rady gminy należy m.in. stanowienie o kierunkach działania wójta (burmistrza, prezydenta). Zgodne stanowisko doktryny w tym

przedmiocie wskazuje, że na podstawie tego przepisu rada miasta nie może wydawać poleceń dotyczących konkretnego sposobu załatwienia danej sprawy przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta), ograniczać przyznanych mu kompetencji do wydawania decyzji administracyjnych, określać sposobu załatwiania indywidualnych spraw z zakresu administracji publicznej (patrz: Komentarz do ustawy o samorządzie gminnym pod redakcją Pawła Chmielnickiego. Wydawnictwo Prawnicze LexisNexis Warszawa 2007 str. 217-218). Pamiętać także należy o tym, że to organ wykonawczy gminy wykonuje uchwały rady gminy i ustala sposób tego wykonywania. Jeżeli jednak uchwała kierunkowa narzuca mu sposób jej wykonania, to jego uprawnienia pozostają naruszone. To z kolei musi powodować, że skuteczność działania burmistrza, dozna pewnego uszczerbku, gdyż wykonanie uchwały w jak najlepszy sposób będzie utrudnione.

Konkludując racje należy przyznać organowi nadzoru, że w przypadku zakwestionowanej uchwały, zawierającej nie tylko zapisy o charakterze ogólnym, a le także szczegółowym dotyczącym kompetencji organu wykonawczego gminy, dla jej podjęcia wymagana był konkretna norma prawa materialnego przyznająca radzie gminy konkretną kompetencję. Powołany w uchwale art. 27 ust. 1 w związku z art. 18 ust. 2 pkt 15 u.s.g. taka normą kompetencyjną nie jest.

Nie zasługuje również na uwzględnienie zarzut dotyczący braku zapewnienia organom gminy udziału w postępowaniu poprzez brak wyznaczenia w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania nadzorczego terminu do składania wyjaśnień oraz w wydaniu rozstrzygnięcia nadzorczego w dniu następującym po doręczeniu zawiadomienia o wszczęciu postępowania.

Zauważyć należy, że rozstrzygnięcie nadzorcze nie jest podejmowane w indywidualnej sprawie w rozumieniu art. 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku Kodeks postępowania administracyjnego (j.t. Dz. U z 2020r., poz. 256.) lecz w postępowaniu kontrolującym zgodność z prawem uchwał i zarządzeń organów jednostek samorządu terytorialnego. Stosownie do art. 91 ust. 5 u.s.g., do postępowania nadzorczego stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego. Zarówno w orzecznictwie jak i literaturze przedmiotu zgodnie przyjmuje się, że odpowiednie stosowanie przepisów K.p.a. polega na "uzupełniającym" stosowaniu przepisów wówczas, gdy ustawy

Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Gliwicach
44-100 Gliwice, ul. Wyszyńskiego 2
WYDZIAŁ III
tel. (32) 238-98-30

Dnia 2 listopada 2021 r.
Sygn. akt III SA/GI 972/21

W odpowiedzi należy podać
sygnaturę akt Sądu

Radca prawny Tomasz Szkaradnik
Kancelaria Radcy Prawnego
TRAKTAT
ul. Rynek 6
43-400 Cieszyn

W wykonaniu zarządzenia Przewodniczącego Wydziału z dnia 30 września 2021r. sekretariat Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, w sprawie ze skargi Gminy Cieszyn na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Śląskiego z dnia 28 maja 2021r., nr NPII.4131.1.583.2021 w przedmiocie przyjęcia Programu Wspierania Rozwoju Sportu i Rekreacji Miasta Cieszyn na lata 2021-2025 informuje o zwrocie kwoty 100 zł (słownie: sto złotych).

Wymienioną kwotę zwrócono na nr konta bankowego:

36 1050 1083 1000 0022 6975 4426 lub na adres:

Miasto Cieszyn

ul. Rynek 1

43-400 Cieszyn

ST. SEKRETARZ SĄDOWY

Spodek
Joanna Spodek

